

Lone Marie Lundsgaards prædiken 1. søndag i advent

Taler

Lone Marie Lundsgaard
Præst

Dato

1. december 2024

Omstændigheder

Prædikenen er optaget på forhånd, men sendt ud som podcast på *Podcastgudstjenester* svarende til 1. søndag i advent 2024.

Prædikentekst

Paulus' Brev til Romerne kapitel 13, vers 11-14
Matthæusevangeliet kapitel 21, vers 1-9

Salmer

Vær velkommen, Herrens år (Advent)
Blomstre som en rosengård
Gør døren høj, gør porten vid
Tak og ære være Gud

1 En nat for ca. 20 år siden gik jeg ind i Notre Dame kirken i Paris.

Inde i kirken var der bælgragende mørkt. Men i døren ind til kirken, stod der en mand, der skulle hjælpe mig med at komme ind i kirken, og han havde lyset på
5 sin mobiltelefon tændt. Og han lyste foran mig ned på jorden, så jeg kunne se, hvor jeg gik. Og selvom det var bælgrangende mørkt, så fandt jeg med hans hjælp vej og fik sat mig ned på en stol.

Og så sad jeg ellers der i mørket – og i stilheden. Jeg kunne godt mærke, at der
10 var andre til stede, men jeg vidste ikke hvor mange.

Og pludselig – midt i mørket og stilheden – skete der noget helt uventet: et kæmpe bål blev tændt inde i kirken. Og samtidig med at ilden fik fat blev skabelsesberetningen læst op. De mennesker, der sad tættest på bålet, tog nu det
15 lys, som vi havde fået udleveret ved indgangen, og tændte det ved bålet flammer. Og så tændte de sidemandens lys, som så tændte sidemandens lys – og efter nogle minutter var hele kirken lyst op af alle vores små lys.

Og det gik pludselig op for mig, at jeg ikke var alene. Der sad tusindvis af
20 mennesker omkring mig, for Notre Dame kirken er nemlig enorm stor.

Jeg har aldrig glemt den her oplevelse. Det er den mest fantastiske gudstjeneste, jeg har været til. For jeg kunne mærke, hvor stor en forskel, det havde gjort for mig, om der var mørkt omkring mig eller om mørket var blevet oplyst bare af et enkelt lille lys.

Første søndag i advent var jeg for nogle år siden til julekoncert med Fangekoret. I nogle af fængslerne på Sjælland sidder nogle af de mest hårdkogte forbrydere i vores samfund. De har begået mord, væbnet røveri, narkoforbrydelser og sidder inde med voldsdomme.

Jeg hedder Tom, jeg har siddet i fængsel i 12 år. Jeg hedder Jimmy, jeg har siddet i fængsel i 9 år. Og sådan fortsatte det, da korets medlemmer præsenterede sig selv for os.

De var 8-10 fanger og så Louise, deres korleder. Og de sang sange om at være i fængsel. Sange de selv havde skrevet om det mørke, der havde lagt sig om dem. De handlinger og domme, der nu betød, at de havde siddet mange år i fængsel. Om livet bag fængselsmurerne, der er råt og bask. Hvordan de savnede deres børn og kærester, at komme hjem til jul, og hvordan de nu skulle leve med en plettet straffeattest resten af deres liv og ville have svært ved at begynde på en frisk den dag, de bliver løsladt.

Mørke, mørke, mørke.

Men ligesom jeg mødte lyset i Notre Dame kirken, så fortalte de os også, at de havde mødt et lys i fængslet. Et lys de havde hørt om men aldrig haft noget med at gøre. Og det lys – det er evangeliet.

At Gud har ladet sig føde for ca. 2000 år siden for at bringe lys ind i vores liv. For at vi ikke skal leve vores liv i mørke - men at Gud tilbyder at tage os i hånden og ikke alene gå sammen med os på vejen igennem livet men også at lyse den vej op, så vi kan se, hvor vi går, og hvor alle hullerne er.

Og da Gud kom ned på jorden i Jesus barnet, sagde han på mundret dansk til os: at vi aldrig kan gøre noget, der gør, at han ikke vil have noget med os at gøre.

Hvis vi virkelig erkender, at vi har gjort noget forkert og siger undskyld, så kan han godt bruge os.

Det handler altså ikke om, hvad vi allerede har gjort, men hvad vi gør fra nu af.

65

Fangerne bliver tilgivet

70

Når man er fange og har været i et råt miljø, inden man kommer ind i fængslet, og så kommer ind i et nyt råt miljø i fængslet, har en plettet straffeattest, der gør at det bliver svært at få arbejde, når man savner sin familie og børn, som måske bliver moppet, fordi far sidder i fængslet, så er ordene fra Gud om, at man godt kan bruges alligevel, livgivende.

75

Vi har det nemlig med at sige om fangerne, at de ikke er Guds bedste børn, men Gud siger til det menneske, der sidder i mørket, at det også er Guds barn, og at Gud er villig til at vaske hele straffeattesten ren uanset hvad der står på den.

80

Der bliver med andre ord tændt et lys. Og det lys betyder, at de kan begynde på en frisk, at de får mod til at leve og mod til at gå en anden vej, end den der havde ført dem ind i fængslet.

85 Min mand, Jens, har altid et kompas med, når vi er på ferie. Så kan vi nemlig altid finde ud af, hvilken retning vi skal gå.

At have et kompas i livet er vigtigt. Noget man styrer efter. Noget som sørger for, at man ikke går den forkerte vej og kommer hen et sted, hvor man egentlig ikke ønskede at komme hen.

90

Gud er et sådant kompas. Han viser os vej og han lyser samtidig vejen op for os.

Man kan godt smide kompasset væk og puste lyset ud. Men hvis man er døbt, så forlader Gud os aldrig. Han er lige ved siden af os. Og vil vi have noget med Gud at gøre, er det såmænd bare at kalde på ham, så er han der.

95

Men ligesom Gud tænder lyset for os, så beder han os om ikke at holde lyset for

100 os selv men dele det med andre. Og det oplevede jeg jo i Notre Dame kirken i
Paris, da min sidemand tændte mit lys i den mørke kirke, og jeg selv tændte min
sidemands lys. Lyset gør en forskel i vores liv.

Her i adventstiden har mange tændt lys udenfor på træer og buske og indenfor i
105 adventskransen. Men når adventen og julen er fejret, skal vi huske det lys i
hverdagen. For i vores liv her på jorden møder vi mørket igen og igen, og mørket
vil så gerne tage livsglæden fra os. Hvis lyset er tændt i vores liv, så bliver vi
mindet om, at Gud er lige ved siden af os og går på vejen sammen med os. Det
var det, fotografiet fra Notre Dame kirken så smukt viste i de danske aviser:
110 midt i den rygende aske, mørket og ildens ødelæggelse fandt lyset vej til korset og
gav håb.

Lad os derfor tænde lys, og lad det lys altid skinne for os.

115 Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

120 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

1. søndag i advent, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

125 <https://www.dansketaler.dk/tale/lone-lundsgaards-praediken-1-sondag-i-advent>

130

135